

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Vitalie Luchian împotriva lui Marin Litra

(încasarea prejudiciului moral)

împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-715/25

NR. PIGD 2-24117817-01-2ra-24102025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Edineț, sediul Central (jud. E. Pșenița)
Curtea de Apel Nord (jud. E. Grumeza, I. Parii, N. Costăș)

19 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Vitalie Luchian, reprezentat de avocatul Cristina Lungu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 octombrie 2024, Vitalie Luchian a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Marin Litra cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin contravenție în cuantum de 10 000 de lei.

2. Reclamantul a indicat că, la 1 septembrie 2024, în jurul orelor 21.30 min, aflându-se împreună cu concubina sa la stația peco „Petrom” îl aștepta pe Marin Litra, fostul soț al concubinei pentru a-l transmite pe fiul acesteia la el. Fiind în parcare stației, s-a apropiat Marin Litra de automobilul lui de model xxxxx, unde a coborât concubina pentru a-i transmite copilul. Pârâtul a dat-o într-o parte pe aceasta, s-a apropiat de automobil unde se afla el (Vitalie Luchian) și l-a numit cu cuvinte injurioase, a aruncat cu papucii copilului în automobil, după care a izbit ușa laterală din partea pasagerului continuând a-l numi cu cuvinte murdare, de asemenea au fost și încercări a unor agresiuni fizice prin lovire cu capul în regiunea feței.

3. Conform procesului-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional din 12 septembrie 2024, ultimul a recunoscut faptele săvârșite în seara de 1 septembrie 2024. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 451406 din 12septembrie 2024, Marin Litra a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, la care pârâtul a fost sancționat cu amendă în mărime de 10 unități convenționale care se echivalează cu 500 de lei.

4. A mai menționat că, în urma interpelării către IP Edineț, el a fost informat despre faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție nu a fost contestat de careva părți.

5. Reclamantul pretinde că prin acțiunile pârâtului i s-a cauzat un prejudiciu nepatrimonial, manifestat prin dezechilibru emoțional și social. La fel, situația i-a provocat stări de tristețe, deprimare, teamă, neajutorate, umilință, inferioritate, insatisfacție, stres și alte atribute ce definesc statutul moral.

6. În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 16, 19, 2025, 20136, 2037 din Codul civil și art. 39, 94, 96, 166, 167 din Codul de procedură civilă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 25 noiembrie 2024 a Judecătoriei Edineț, sediul Central a fost respinsă acțiunea depusă de Vitalie Luchian.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 2 decembrie 2024 Vitalie Luchian, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu a declarat apel nemotivat, iar la 27 decembrie 2024 a prezentat apelul motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Nord a fost respinsă cererea de apel depusă de Vitalie Luchian, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu și s-a menținut hotărârea din 25 noiembrie 2024 a Judecătoriei Edineț, sediul Central.

10. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a reținut că apelantul nu a prezentat probe concludente și admisibile care să demonstreze existența și întinderea prejudiciului moral invocat. Deși contravenția săvârșită de intimat a fost constatată și sancționată, aceasta nu confirmă prin sine însăși atingerea drepturilor nepatrimoniale ale reclamantului într-o măsură care să justifice acordarea despăgubirilor. De asemenea, nu a fost demonstrat impactul real al acțiunilor intimatului asupra stării psihice a reclamantului.

11. Instanța de apel a conchis că acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral presupune întrunirea cumulativă a condițiilor răspunderii delictuale, respectiv fapta ilicită, vinovăția, prejudiciul și raportul de cauzalitate, condiții care în speță nu au fost dovedite. Mai mult, sancționarea contravențională a intimatului constituie deja o formă de satisfacție morală pentru apelant.

12. În aceste condiții, instanța inferioară a concluzionat că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru repararea prejudiciului moral solicitat, iar celelalte argumente invocate de apelant nu pot fi reținute, întrucât circumstanțele cauzei au fost corect stabilite și apreciate de prima instanță pe baza probelor administrate.

13. Totodată, instanța de apel a reținut că, în condițiile în care acțiunea a fost respinsă, prima instanță corect a respins și cererea privind compensarea cheltuielilor de judecată, în conformitate cu art. 94 și art. 96 din Codul de procedură civilă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

14. La 26 septembrie 2025, prin intermediul oficiului poștal, Vitalie Luchian, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu a depus recurs împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

15. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, recurentul a menționat că decizia instanței de apel a fost adoptată prematur, fără o apreciere efectivă a argumentelor și probelor invocate, în coroborare cu ansamblul materialului probator, ceea ce ar denota încălcarea normelor de drept procedural, o examinare superficială și evazivă a cererii de apel, precum și o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

16. Recurentul a susținut că, în ceea ce privește prejudiciul moral, existența acestuia rezultă chiar din săvârșirea faptei ilicite, iar procesul-verbal contravențional prin care Marin Litra a fost recunoscut vinovat constituie probă a existenței faptei ilicite. A arătat că, pentru angajarea răspunderii delictuale, sunt necesare prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate și vinovăția, iar în speță aceste elemente sunt întrunite.

17. Totodată, a invocat că simpla sancționare contravențională a intimatului și achitarea amenzii nu înlătură și nu repară prejudiciul moral cauzat, sancțiunea contravențională având doar un scop educativ, nu compensatoriu.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

18. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

19. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

20. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

21. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

22. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

23. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 17 iunie 2025, decizia integrală fiind notificată reprezentantului recurentului, avocatul Ghenadie Odobescu, prin intermediul poștei electronice, la 25 septembrie 2025 (f.d. 120 verso). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 26 septembrie 2025, prin intermediul oficiului poștal, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

24. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

25. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

26. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

27. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

29. Argumentele invocate de recurent au primit un răspuns complet, coerent și explicit în actul judecătoresc contestat. În aceste condiții, criticile formulate în recurs nu exprimă decât un simplu dezacord subiectiv față de soluția adoptată de instanța ierarhic inferioară, fără a evidenția vreo eroare de drept sau de fapt care să justifice casarea deciziei.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară. Or, instanța de apel a identificat corect obiectul apelului și limitele investirii, a stabilit și expus circumstanțele relevante, precum și a analizat normele incidente și le-a aplicat în mod argumentat cauzei.

31. Iar argumentele recurentului, formulate pe temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, nu evidențiază reale erori de drept ale instanței de apel, ci în esență, tinde la o reapreciere a circumstanțelor de fapt și a probelor administrate în cauză, însă o asemenea examinare excede limitele controlului de legalitate exercitat în recurs. Or, instanța de apel a motivat soluția adoptată, a examinat argumentele esențiale invocate de apelant și a aplicat corect normele de drept material și procedural incidente. Iar, argumentele invocate în cererea de recurs nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de apel și nu demonstrează existența unor erori de drept care ar justifica casarea deciziei contestate.

32. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar

raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

33. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

34. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Vitalie Luchian, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat